

ת"פ 35803/01/22 - מדינת ישראל נגד אדם אלסייד

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 35803-01-22 מדינת ישראל נ' אלסייד

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה	מדינת ישראל ע"י המתמחה ירין שטיינברג
נגד	הנאשם	אדם אלסייד ע"י ב"כ עוה"ד ורד אברהם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 1.3.22 בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, אביו של הנאשם הוא הבעלים של חברת הסעות. בין חברת ההסעות ובין חברה לשירותי שמירה וביטחון התקיימו קשרי עבודה. בתאריך 18.10.21 מסר אביו של הנאשם לחברת השמירה מסמך בו הוא מודיע על הפסקת עבודה, בין היתר בשל מחלוקות כספיות. בהמשך לכך, התקשרה חברת השמירה עם חברת הסעות אחרת, שבבעלות המתלונן. המתלונן החל לעבוד עם חברת השמירה בתחילת חודש נובמבר 2021. אביו של הנאשם התחרט על הפסקת קשרי העבודה עם חברת השמירה, ופנה אליה על-מנת לקבל בחזרה חלק מנתח ההסעות. נציגי חברת השמירה סירבו להצעותיו בשל ההתקשרות עם חברת ההסעות שבבעלות המתלונן.

בעקבות האמור, החל הנאשם לאיים על המתלונן ועל עובדת שמועסקת על-ידו, בפגיעה שלא כדין בגופם ו/או בפרנסתם בכך שאמר להם שאם לא יפסיקו לבצע את ההסעות לא יהיה להם טוב, כל זאת במטרה לגרום להם להפסיק את העבודה. בימים שלאחר מכן, שב ודרש מהמתלונן שלא לבצע את עבודת ההסעות, אחרת ידע עם מי יש לו עסק.

בתאריך 9.11.2021 בשעה 07:00 לערך, הגיעה נהגת המועסקת אצל המתלונן לתחנת הדלק "תפוז" בבאר שבע, בסמוך לתחנה המרכזית, במיניבוס, על-מנת להסיע עובדים. הנאשם הגיע אל המקום, פנה לעובדת ואיים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה, בכך שאמר לה: "את לא יכולה לעשות את הנסיעה כי יש בעיה עם ח'. לטובתך, אל תקחי את האנשים האלה". עוד אמר לה: "אם את רוצה שלא יהיה בלאגן והכל יהיה בסדר, תוציאי את הצידוד שלהם ואת המאבטחים מהרכב ואת לא יוצאת לשדמה". אחד המאבטחים פנה לנאשם ואמר

לו: "תוריד את הטונים, היא רק עושה את העבודה שלה". העובדת סברה, שמדובר באחד ממנהלי החברה והתקשרה למתלון על-מנת לברר את פשר העניין. המתלון אמר לעובדת להישאר במיניבוס ושהוא מתקשר למשטרה.

במעשיו אלו הנאשם איים על המתלון ועל העובדת בפגיעה שכלא כדין בגופם ובפרנסתם, הטיל עליהם אימה בדרך אחרת, הכל כדי להניע את המתלון ואת העובדת לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהם רשאים לעשותם ע"פ דין.

תסקיר שירות המבחן:

2. בהתאם להסכמות בין הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן. בתסקיר מיום **31.08.2022** פורטו הנסיבות האישיות של הנאשם. הנאשם בן 28, נשוי ללא ילדים, מתגורר בחורה. עובד כמנהל עבודות עפר בחברה לתשתיות ופרויקטים מזה כארבעה חודשים. הנאשם סובל מדלקת ברגלו מזה שש שנים, שולל בעיות פסיכיאטריות, אינו מוכר לגורמי הרווחה.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, בעל תעודת בגרות חלקית. הנאשם החל לעסוק בעבודות חשמל בגיל 16, לצד לימודים בתחום בבית ספר מקצועי. בתום לימודיו החל לעבוד כנהג הסעות, לאחר מכן היה מעורב בתאונת פגע וברח, והוטל עליו 3 שנות מאסר בפועל. הנאשם תיאר את הקושי בחוויית המאסר ומסר כי עונשו קוצר לאחר שנתיים ו-4 חודשים בשל התנהגות טובה ובתנאי שיעבוד בחברת ניקיון לאחר שחרורו. לאחר שנתיים בעבודה זו, בשנת 2019 הנאשם החל לעבוד עם אביו בחברת ההסעות כסדרן, עוד בשנה זו נישא. הנאשם מציין, כי כיום הוא ואשתו מצויים בטיפול פוריות נוכח קושי בהבאת ילדים, תיאר את הקשיים הרגשיים המלווים את התהליך. בנוגע למשפחתו מוסר, כי אביו עובד בחברת ההסעות שבבעלותו מעל 20 שנים וכי אמו אינה עובדת. הנאשם מתאר את הוריו כדמויות תומכות ומטיבות בחייו. כן תיאר קשר קרוב ומשמעותי עם אחיו.

הנאשם שלל שימוש באלכוהול וחומרים ממכרים או מעורבות בהימורים.

בהתייחס לעבירה הנוכחית, הנאשם הודה בביצועה ותיאר, כי בעקבות סיום ההתקשרות בין חברת ההסעות של אביו לבין חברת השמירה, חשש שהוא ועובדים נוספים יאבדו את פרנסתם, ולכן פעל בהתנהגות שנתפסה כמאיימת כלפי החברה המחליפה.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם התקשה לזהות דפוסים בעייתיים ואלימים בהתנהגותו, וכן הציגה כלגיטימית לסטואציה.

משיחה עם המתלון, תיאר את פניית הנאשם בגישה מאיימת בכדי שיפסיק בביצוע ההסעות, ויאפשר לחברה של אביו לשוב ולבצען. המתלון תיאר, כי העובדת חוותה הצקה והטרדה מצד הנאשם עד שהוזמנו גורמי ביטחון וכי אף הוא חווה הטרדות בטלפון והגיש תלונות במשטרה. המתלון תיאר חששות ומתיחות על רקע זה וכן תיאר פגיעה ברכושו.

בבחינת הסיכוי לעבריינות וגורמי הסיכוי לשיקום, שירות המבחן הביא בחשבון, כי מדובר בנאשם שגדל במסגרת

הורית תומכת, המהווה עבורו גורם תמיכה וכי על-אף שריצה תקופה מאסר שמר על יציבות, השתלב בעבודה ובנה זוגיות. כן הנאשם בעל שאיפות להרחיב את התא המשפחתי.

כגורמי סיכון נלקחו בחשבון האחריות החלקית שביטא הנאשם ביחס לעבירה, ונטייתו לייחס להתנהגותו לגיטימציה מאחר ולא נגרמה פגיעה פיזית. כן עלה הרושם, כי לנאשם נטייה לתגובה אימפולסיבית ואלימה במצבי ייאוש, שעלולה להישנות בעתיד.

שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניין הנאשם, וממליץ על הטלת ענישה מוחשית, אשר תרתיע מהישנות עבירות בעתיד, לצד מאסר מותנה מרתיע ומתן פיצוי כספי למתלונן.

טענות הצדדים

3. **המאשימה** הגישה טיעוניה בכתב (מסומן **מ/1**) וכן מסרה את תמציתם בעל פה. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, בהם שמירה על שלומם ושלוות נפשם של המתלוננים, ביטחונם האישי וכבודם. נטען, כי מדובר במעשה בריונות בו הנאשם הטיל מורא על אחרים, תמימים, וסחט אותם באיומים. המאשימה עמדה על הצורך בהטלת ענישה משמעותית ומוחשית בדרך של מאסר משמעותי מאחורי סורג ובריח.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען, כי העבירה כללה תכנון שקדם לביצועה, שכן הנאשם השיג את מספרי הטלפון של המתלונן במטרה לאיים עליו, בנוסף להגעתו לתחנת הדלק על-מנת למנוע מעובדת החברה לבצע הסעה תוך שימוש באיומים.

עוד נטען, כי הנאשם ביצע את העבירה בתעוזה ובאלימות, ללא ניסיון להסוות מעשיו. באשר לנזק שנגרם כתוצאה מהמעשה נטען, כי הנאשם פגע בפרנסת המתלוננים ובכבודם וכן בשלומם.

נטען, כי מעשי הנאשם היו עלולים להוביל לפגיעה כלכלית קשה נוספת אם המתלוננים היו נכנעים לסחיטה. כן נטען, כי השימוש באיומים ובאלימות הופך את השוק ואת סביבת העבודה כולה למסוכנת.

המאשימה הפנתה לאסמכתאות מהן ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת:

א. ע"פ 2048/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בסחיטה באיומים בכך שסחט כסף מחייל, יחד עם אחר, והמשיך לדרוש סכומי כסף נוספים תוך איום שיפגע במתלונן אם הכסף לא יועבר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 18 ל- 48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, ללא הרשעות קודמות, הוטלו 22 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ב. ע"פ 3791/18 **לוי נ' מדינת ישראל** - הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בסחיטה באיומים בכך שסחטו באיומים את המתלונן לאחר שזה חתם על הסכם פירוק שותפות עם שותפו לעסק. הנאשמים האשימו את המתלונן בכך שגנב כסף בתקופת השותפות ודרשו כי ישלם להם מיליון ש"ח.

בהמשך דרשו להיכנס כשותפים לעסק או למכור את העסק ולהתחלק בתמורה. לנאשמים עבר פלילי מכביד. ביהמ"ש קבע מתחם הנע בין 18-48 חודשי מאסר בפועל והנאשמים נדונו ל-28 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ג. ע"פ 2580/14 **אבו ליל ואח' נ' מדינת ישראל** - נאשם 2 בכתב האישום הורשע בהתאם להודאתו במעורבות בפרשיית סחיטה, בשתי עבירות סיוע לסחיטה באיומים, ובעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע בכך שסייע לסחוט באיומים בעלי עסק, מבלי שנטל את כספי הסחיטה. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר. על הנאשם, ללא עבר פלילי וחרף תסקיר חיובי, הוטלו 18 חודשי מאסר. בערעור לבית המשפט העליון הוקל העונש לשנת מאסר, משיקולי שיקום.

נוכח כל האמור, המאשימה עתרה למתחם במקרה זה נע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס כספי, פיצוי ומאסר מותנה.

4. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען, כי הנאשם נטל אחריות והודה בכתב אישום מתוקן. נטען, כי לנאשם עבר פלילי בעבירות הפקרה לאחר פגיעה ובשיבוש הליכי משפט. נטען, כי אין בעניינו של הנאשם שיקולי שיקום וכי שירות המבחן המליץ על הטלת ענישה מוחשית והתרשם מקיומה של מסוכנות.

המאשימה הפנתה גם לשיקולי הרתעת היחיד והרבים.

נוכח האמור, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו, ולהשית עליו עונשים נלווים, בדמות מאסר מותנה, קנס כספי ופיצוי משמעותי למתלוננים.

5. **ההגנה** טענה, כי ברקע לעבירה מחלוקת עסקית וניסיון הנאשם להשיב לאביו קווי הסעה שעבד בהם. נטען, כי מדרג החומרה במקרה זה נמוך.

נטען, כי המאשימה הפנתה לפסיקה שעניינה סעיף 428 סיפא לחוק, אף שהנאשם הורשע בסעיף 428 רישא.

נטען, כי רף האיומים במקרה זה אינו חמור, כי מדובר באיומים כלליים וכי המתלוננים לא נפגעו ולא נגרם להם נזק ממשי. עוד נטען, כי הסכסוך נקודתי וקצר וכי האיומים כלפי המתלונן בוצעו באמצעות שיחות טלפון.

נטען, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, למעט העבירה שביצע לפני כ-8 שנים, וכי במסגרת ההליך המתנהל נגדו שהה במעצר ובמעצר בית, שבחלקו היה מעצר בית לילי תחת תנאים מגבילים.

נמסר, כי הנאשם סובל מדלקת ברגלו ונאלץ להתנייד בכיסא גלגלים, כי הוא עובד ומצוי בטיפול פוריות יחד עם אשתו, תהליך שמסב לו קשיים רגשיים. כן נטען כי הנאשם נטל אחריות בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר וכי הוא מביע חרטה.

עוד הפנתה לתסקיר ולגורמי השיקום החיוביים שצוינו. כן נטען, כי גורמי הסיכון אינם עולים בקנה אחד עם העובדה שהנאשם נעדר עבירות אלימות או רכוש.

ההגנה עתרה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה עד ל-10 חודשי מאסר בפועל, ולקביעת עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. כן הפנתה לאסמכתאות התומכות במתחם הענישה אליו עתרה:

א. ת"פ 39106-02-19 **מדינת ישראל נ' סרחאן** - נאשם שהורשע בניסיון סחיטה באיומים ובגניבה בכך שלאחר שגנב את מכשיר הנייד של המתלוננת, קבע להיפגש עימה ולהשיב לה אותו, אך בתנאי שתשלם לו 330 ש"ח. לנאשם עבר פלילי עשיר ובעיות רפואיות רבות. נקבע מתחם הנע בין 2-8 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון לשל"צ בהיקף של 60 שעות לצד עונשים נלווים נוכח נסיבותיו.

ב. רע"פ 356/14 **קפרוב נ' מדינת ישראל** - המערער, יחד עם אחרים, סחט באלימות ובאיומים מתלונן, עקב אי החזרת חוב שהיה חייב. בימ"ש השלום גזר עונש מקל של 20 ימי מאסר שרוצו במסגרת מעצר, לצד צו מבחן, של"צ ופיצוי. ביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעור המדינה וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, ואילו ביהמ"ש העליון התערב בעונש והמירו ל-6 חודשי עבודות שירות. דובר על צעיר ללא עבר פלילי, לו נסיבות חיים קשות, תסקיר חיובי, והמלצה לשיקום.

ג. ת"פ 47911-07-13 **מדינת ישראל נ' קונדקטורב** - הנאשם הורשע בעבירות סחיטה באיומים והעלבת עובד ציבור בכך שניגש למתלונן במסיבה שערך ודרש ממנו תחת איום באלימות כי יעביר לידיו כספים שגבה מהמשתתפים במסיבה. נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-14 חודשי מאסר. הנאשם, ללא הרשעות קודמות, נידון ל-6 חודשי עבודות שירות, לצד מאסר מותנה וקנס.

ד. ת"פ 19970-09-14 **מדינת ישראל נ' עאזר** - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בסחיטה באיומים בכך שהתקשר ואיים על המתלוננת שאם לא תשלם לו כסף תסבול ותאלץ לסגור את העסק שלה, זאת על רקע פיטוריו של אחר על-ידה. נקבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי עד 10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על הנאשם, בעל הרשעות קודמות, הוטלו 4 חודשי עבודות שירות לצד מאסר מותנה, קנס ותשלום פיצוי למתלוננת.

ה. ת"פ 22657-04-14 **מדינת ישראל נ' אלסייד** - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בשלושה אישומים של עבירות סחיטה באיומים ובגניבה בכך שסחט "דמי שמירה" מקבלן בנייה. נקבע מתחם הנע 5-18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, ללא הרשעות קודמות, נדון ל-14 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי המתלונן.

באשר לפסיקת רכיב הפיצוי, נטען כי יש להתחשב בכך שלא נגרם כל נזק למתלונן.

הנאשם בדבריו לבית המשפט מסר את התנצלותו וציין, כי הוא לוקח אחריות על המעשה. כן מסר כי כתוצאה מההליך המתנהל הפסיד כסף רב, שהה במעצר ובמעצר בית וקיבל בכלא טיפול שגרם לבעיה ברגלו וביקש התחשבות במצבו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

6. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכיים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מהעבירה הם ההגנה על שלווה הנפש, שלמות הגוף והביטחון של הקורבנות, וכן הפגיעה ביציבות עסקם ועיסוקם, בתקינות ההתקשרויות במשק.

בע"פ 5769-14 אלרואי נ' מדינת ישראל נקבע: "סחיטה באמצעות איומים פוגעת באופן ניכר בשלום הציבור, בשגרת חייו ובביטחונו. עבירה זו פוגעת במרקם חייהם של הנסחטים, במישור האישי והכלכלי. המבצע אותה בוחר לעשות לעצמו דין עצמי ופוגע בקניינו ובחירותו של קורבן העבירה".

7. בבחינת **הנסיבות** הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש ליתן את הדעת במקרה זה לשיקולים הבאים:

למעשי הנאשם קדמו תכנון והכנה. הנאשם ביצע את העבירות באופן נמשך על פני תקופה, תוך הסלמה. שלא כנטען, ברקע למעשה אין "סכסוך עסקי" בין הנאשם למתלונן וודאי שלא בין הנאשם לעובדת. המתלונן והעובדת במקרה זה הם קורבנות תמימים כאשר הסכסוך העסקי שברקע הוא בין אביו של הנאשם ובין חברה אחרת. הנאשם פעל כלפי הקורבנות התמימים בדרכים אלימות על מנת להביא להפסקתו של חוזה כשר וחוקי לאחר שאביו התחרט על מהלך עסקי שביצע בהפסקת ההתקשרות עם חברת השמירה. הנאשם, בעשיית דין עצמית ובבריונות, סבר כי הפעלת אלימות על החברה החדשה שהתקשרה בחוזה היא דרך לגיטימית להשיג את מטרת אביו.

מעשי הנאשם הפרו את תחושת הביטחון והשלווה של נפגעי העבירה. גם אם בפועל הסחיטה לא השיגה את מטרתה, ואין נזקים ישירים בגוף או בממון, לא ניתן להתעלם מהנזקים שנגרמו לנפגעי העבירה, לתחושת הביטחון שלהם וליכולתם לנהל את עסקיהם באופן ענייני ותקין, מעצם החשיפה לאלימות.

כמובן, פוטנציאל הנזק במעשי העבירה גדול הרבה יותר, הן לנפגעי העבירה, הן לעסקו של המתלונן והן לשלום הציבור ולתחושת הביטחון של הציבור בכללותו, בבואם לבצע התקשרויות חוזיות כשרות ותקינות.

הנאשם לא הסתפק באיומים הטלפוניים על המתלונן, אלא לאחר שאלה ככל הנראה לא הובילו לתוצאה המצופה על ידו, החל למעשה במימוש האיום בכך שהגיע אל נקודת ההסעה, פנה אל העובדת באופן תוקפני ומאיים וניסה לגרום לה שלא לבצע את עבודתה.

8. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת מלמדת, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב. ראו,

למשל:

א. ת"פ (נצ') 34639-06-20 **מדינת ישראל נ' אבו שנדי** (12.07.2021) - נאשמים שהורשעו בהתאם להודאתם בעבירות סחיטה באיומים והפרעה לשוטר בכך שהגיעו יחד לאתר בנייה בקיבוץ מרחביה, נאשם 1 דרש מאחד מפועלי הבניין לשלם לו כסף בעבור שמירה על המקום ונאשם 2 החזיק במוט ברזל ואיים על המתלוננים. נקבע מתחם הנע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשמים ללא הרשעות קודמות. נאשם 1 נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל ונאשם 2 נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד ענישה נלווית ופיצוי למתלונן.

ב. ת"פ 50029-02-17 **מדינת ישראל נ' בן שבת** (07.05.2019) - נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בעבירת סחיטה באיומים בכך שלאחר שביצע עסקת מכר מקרקעין עם המתלונן, איים עליו לבטלה, והמשיך באיומיו גם לאחר ביטולה, על רקע סכסוך כספי. נקבע מתחם הנע בין 14-4 חודשי מאסר בפועל, שבמקרים מתאימים ירצו בעבודות שירות. הנאשם, ללא הרשעות קודמות, נדון ל-4 חודשי עבודות שירות לצד ענישה נלווית ופיצוי כספי למתלונן.

ג. ת"פ 20750-07-13 **מדינת ישראל נ' חאזם רדיע** (07.06.2017) - נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת סחיטה באיומים בכך שאיים על המתלונן כי ישלם לו סכום גבוה יותר מהסכום שדרש בתחילה, בתמורה לעבודת שרברבות שביצע הנאשם בבית המתלונן. נקבע מתחם הנע בין 18-9 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית והנאשם נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ופיצוי.

ד. ת"פ (רמ') 32137-08-15 **מדינת ישראל נ' אבו גאנם ואח'** (29.9.2016) - נאשם 2 הורשע בהתאם להודאתו בעבירת סחיטה באיומים בכך שאיים יחד עם אחיו על הבעלים החדשים של שטח שהיה שייך למשפחתם ונמכר. בהגיעם לשטח איימו על הבעלים להפסיק הבנייה, אחרת יפגעו בהם. נקבע מתחם של 24-6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-8.5 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית ופיצוי.

9. מכל האמור לעיל עולה, כי מתחם הענישה לו טענה ההגנה אינו מעוגן במדיניות הענישה הנוהגת והוא גם אינו ראוי מן הבחינה הנורמטיבית ואינו נותן ביטוי הולם לערכים המוגנים שנפגעו במקרה זה, לפוטנציאל הנזק הרב ולמכלול נסיבות המקרה. מן הפסיקה הנוהגת, במקרים חמורים יותר או פחות כפי שתואר לעיל עולה, כי ככלל, בגין מעשים של סחיטה באיומים מן הסוג הזה, של קורבנות תמימים, יש להטיל עונשי מאסר מרתיעים.

יש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם במקרה של נע בין 9 ל 24 חודשי מאסר, ועונשים נלווים.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

10. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

אף שאין לנאשם הרשעות קודמות בעבירות דומות, לא מדובר במי שזהו לו המפגש הראשון עם החוק או מעצרו הראשון.

בית המשפט יניח לזכות הנאשם את מצבו המשפחתי הרגיש, כעולה מן התסקיר (לא הוגשו מסמכים מתאימים).

בית המשפט ייקח בחשבון את הודאת הנאשם במיוחס לו והחיסכון בזמן השיפוטי ובצורך בהעדת קורבנות העבירה. עם זאת, לא ניתן לייחס משקל מלא לנטילת האחריות מצד הנאשם בשים לב לעמדותיו כפי שבאות לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן. עמדות אלה מלמדות, כי קיים צורך בהעברת מסר מרתיע לנאשם.

בית המשפט ייקח בחשבון את התקופה בה שהה הנאשם במעצר ממש ובתנאים מגבילים.

סוף דבר:

11. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל וכן את עתירתה העונשית של המאשימה להטיל על הנאשם עונש בשליש התחתון של מתחם הענישה, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 2,500 ₪ לכל אחד מנפגעי העבירה - המתלונן ע"ת/1 ולעובדת עת/3. המאשימה תעביר פרטי נפגעי העבירה לתיק בית המשפט בתוך 30 ימים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ג, 11 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.